

Sataman Ilta 5.2.2022

“Mestarin opissa”

”Oppipoika”

Arto Malmberg

Ottakaa tarvittaessa tekstin käsittelyn avuksi seuraavat pohdintakysymykset:

1. Mitä teksti kertoo Jumalasta, Jeesuksesta tai Jumalan suunnitelmasta?
2. Mitä teksti kertoo ihmisistä?
3. Mitä tämän tekstin pohjalta teet elämässäsi hyvin?
Entä minkä pitäisi muuttua?
4. Tiedätkö ketään, jonka olisi hyvä kuulla oppimastasi asiasta?

Ryhmä joka haluaa käydä tätä aihetta DBS periaatteella läpi, suositeltu Raamatun paikka voisi olla Luukas 14:25-35.

Tavoite:

Sarjan tavoite on selkeyttää opetuslapsena kasvamisen ja kasvattamisen tietä. Antaa yksin kertaisia ohjeita opetuslapsena kasvamiseen ja kasvattamiseen.

Johdanto:

Jos opetuslapsen tie pitäisi kiteyttää yhteen Raamatun jakeeseen, niin Jeesuksen sanat Pietarille mielestäni kuvaavat opetuslapseuden kaarta.

Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: kun olit nuori, niin sinä vyötit itsesi ja kuljit, minne tahdoit; mutta kun vanhenet, niin sinä ojennat kätesi, ja sinut vyöttää toinen ja vie sinut, minne et tahdo.”

Joh 21:18

Pietarin kohdalla impulsiivisesta, ”minä itse” ja Jeesuksen kieltäjä miehestä kehkeytyi Jumalan tahtoon taipuva opetuslapsi.

Opetuslapsi, joka lopulta oli valmis antamaan henkensäkin seuratessaan mestariaan. Jeesuksen Kristuksen armo, Isän Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus oli tehnyt hänessä työtään.

Opetuslapsen tie alkaa siitä että hän kulkee täysin oman tahtonsa tiellä. Tien toisessa päässä on kuuliaisuus Kristukselle, hänen tahdolleen.

Tämän ”Oppipoika” opetuksen olen jäsentänyt seuraavasti.

1. Opetuslapseudesta ja sen määritelmä
2. Miten Jeesus teki opetuslapsia?
3. Iranin opetuslapseus herätys

1. Opetuslapseudesta

1. Miksi opetuslapseudesta puhuminen on tärkeää?

Opetuslapseus, opetuslapsiksi tekeminen on Kristuksen seurakunnalleen antaman tehtävän yhtymässä.

Teologian opinnoissa minun oli kerran kirjoitettava essee Jeesuksen seurakunnalle antamasta lähetystehtävästä.

Esseessä yhdistelin kaikkien evankeliumin lähetyskäskyt ja siitä tuli tällainen kooste.

”Jeesus jolle on anettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä, on Jumala meidän kanssamme, joka päivä maailman loppuun asti. Hän käskää tehdä kaikki kansat hänen opetuslapsikseen, kastaen kolmiyhteisen Jumalan nimeen, opettaen, saarnaten evankeliumia ja parannusta syntien anteeksisaamisesta, syntejä anteeksi antaen. Alkaen Jerusalemissa, Pyhän Hengen voimassa, hänen todistajinaan, merkkien seuratessa niitä jotka uskovat.”

Lähetyskäsky siis velvoittaa, ei ainostaan julistamaan evankeliumia, vaan tekemään opetuslapsia.

Lähetyskäsky ei ole toivomus, jos viitsitte ja teiltä jää muilta toimilta aikaa.

Jeesus antoi opetuslapsilleen tehtävän tehdä kaikki kansat (kaikista kansoista) hänen opetuslapsikseen.

Me voimme valita noudattameko tätä tehtävää, vai ei.

Jos emme tee opetuslapsia, jätämme noudattamatta Jeesuksen käskyä elämässämme.

Käsky tehdä opetuslapsiksi kaikki kansat, kuulostaa ainakin minusta täysin mahdottomalta ja ylivoimaiselta tehtävältä.

Sitähän se inhimillisestä näkökulmasta onkin ja olemme kristikuntana epäonnistuneet siinä.

Kuitenkin meille kristityille on varattu maailman kaikkeuden suurin tuki, voima ja resurssi lähteä liikkeelle, Pyhä Henki ja Jumalan, Jeesuksen läsnäolo. Haaste on mittava, siitä ei ihminen yksin selviä.

Siihen tarvitaan juuri ne resurssit, mitkä Jeesus opetuslapsilleen lupasi.

Vaikka emme ole lähelläkään päämäärää tehdä kaikista kansoista Jeesuksen opetuslapsia, ei se tarkoita sitä ettemmekö voisi kuitenkin toimia tuon tavoitteen saavuttamiseksi.

Opetuslapseudesta puhuminen on tärkeää, koska opetuslapseus on Kristuksen seurakunnalleen antaman tehtävän yhtymässä.

2. Mitä opetuslapseus on?

Aluksi on hyvä pohtia mitä opetuslapseudella tarkoitetaan.

Keskustelimme pari vuotta sitten keväällä opetuslapseudesta johtotiimissä.

Luen tähän kohtaan muutamia pohdintoja joita tuolloin kirjasimme ylös.

”Opetuslapseus on Jeesuksen seuraamista. Tämä toteutuu kuulemalla Jeesuksen opetusta Raamatussa ja seuraamalla hänen esimerkkiään Raamatussa. Sen lisäksi opetuslapsi etsii Jumalan tahtoa omassa elämässään yhteistyössä Pyhän Hengen kanssa ja Hänen ohjauksessaan ja opetuksessaan...”

”Opetuslapseuden perusta on sen ymmärtäminen, että Jumala on rakastanut minua ensin ja Hän rakastaa minua enemmän kuin voin koskaan rakastaa häntä.
... Opetuslapseus ei ole mikään korkeampi taso muihin nähden. ... Opetuslapseus on myös heikoksi tulemista, koska vain silloin olemme riippuvaisia Jeesuksesta.
Opetuslapseus näkyy haluna palvella Jeesusta ja ihmisiä. Se näkyy myös nöyryytenä ja armahtavana asenteena.”

Tässä siis joitakin johtotiimin ajatuksia opetuslapseudesta.
Luetaan vielä mitä muut ovat asian tiimoilta pohtineet.

DCPI - Dynamic Church Planting International (kansainvälinen seurakuntien istuttamiseen keskittyvä järjestö) määrittelee opetuslapseutta “mitattavasti” :

1. Suhde Kristukseen toimii, kristitty pystyy ns. ruokkimaan itsensä Jumalan sanalla ja läsnäolossa.
2. Kristityllä on terveet ihmissuhteet niin seurakunnassa, kuin sen ulkopuolellakin.
3. Kristitty palvelee lähimmäisiään lahjoillaan.

Sitten vielä yhdysvalloissa vaikuttavan metodisti seurakunnan Chapel Church:n määritelmä.

”Opetuslapsi on ihminen, joka kokosydämisesti seuraa Jeesusta ja rohkaisee ja kutsuu muitakin Jeesuksen seuraamiseen.”

- Chapel Church -

Sitten vielä Timo Pöyhösen Sataman Illassa syksyllä kolme vuotta sitten lausuma määritelmä.

”Opetuslapsi on Jeesukselta oppija”

-Timo Pöyhönen, Sataman Illassa 7.9.2019 -

Meidän oma Jyväskylän Satamaseurakunnan missio pitää sisällään opetuslapseuden ja opetuslapseuttamisen.

”Meidän tehtävämme on auttaa ihmisiä tuntemaan Jumala ja Hänen armonsaa, kasvamaan sitoutuneiksi Kristuksen seuraajiksi ja palvelemaan toisia.”

'ja hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut. ' 2. Korinttilaiskirje 5:15

Vielä lopuksi lainaus IRT:stä:

“Jeesusta ja Hänen opetuslapsiaan taas yhdistää *persoonallinen side*, joka tulee sitä voimakkaammaksi, mitä kauemmin opetuslapsisuhde kestää. Hän kasvaa, opetuslapsi vähenee. Jeesuksen opetuslapsi ei siis sitoudu ainoastaan Hänen *oppiinsa*, vaan ennen kaikkea Hänen *persoonana*.

Siksi kristillisen opetuslapseuden yhteydessä ei voidakaan puhua pelkästään jäljittelystä, vaan *yhteydestä*: Minä teissä, te minussa. Opetuslapsiyhteydestä seuraa myös elämän- ja kohtalonyhteys. ”

Tässä siis useampi määritelmä siitä mitä opetuslapseus on.
Tästä saa hyviä eväitä pohdinnoilleen siitä mitä opetuslapseus merkitsee minulle.
Entä opetuslapseksi tekeminen voisi tarkoittaa omalla kohdallani.

2. Miten Jeesus teki opetuslapsia?

Miten sitten tullaan opetuslapseksi tai miten tehdään opetuslapsia.
Lähetyskäsky kyllä pitää sisällään toimintamallin.
Jeesuksen ja opetuslasten vaiheista voimme oppia jotain asiasta.
Luetaan siitä patkä.

1. Jeesus kutsui seuraansa

16 Ja kulkiessaan Galilean järven rantaa hän näki Simonin ja Andreaan, Simonin veljen, heittävän verkkoa järveen; sillä he olivat kalastajia.

17 Ja Jeesus sanoi heille: "Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia."

18 Kohta he jättivät verkot ja seurasivat häntä.

19 Ja käytyään siitä vähän eteenpäin hän näki Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, hänen veljensä, heidätkin venheessä, laittamassa verkkojaan kuntoon.

20 Ja kohta hän kutsui heidät; ja he jättivät isänsä, Sebedeuksen, palkkalaisineen venheeseen ja lähtivät seuraamaan häntä.

21 Ja he saapuivat Kapernaumiin; ja hän meni kohta sapattina synagoogaan ja opetti.

Mark 1

Jeesuksen toiminnan aikana juutalaiset rabit odottivat oppilaita, jotka omasta aloitteestaan valitsivat opettajakseen juuri heidät.

Jeesus toimi toisella tavalla. Hän kutsui itse oppilaansa.
Opetuslapset kutsuttiin samaan tapaan kuin Vanhan testamentin profeetat.
Voisi sanoa että kyse oli samalla tavalla pakottavasta kutsusta.
Se ei ollut viero toive ”et viittis lähteä seuraamaan minua?”.

Se oli kutsu, josta kieltäytyminen merkitsi tottelemattomuutta.

Jos Pietari ja Jaakob olisivat kieltäytyneet seuraamasta Jeesusta, he olisivat tehneet vastoin Jumalan tahtoa.

Valitsemisesta Jeesus sanoi lähimmille opetuslapsilleen...

”Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, että te menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi: että mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, hän sen teille antaisi.

Joh. 15:16

Jeesus itse kutsuu ja valitsee seuraajansa.

Luukkaan evankeliumista voimme lukea kuinka Jeesus valitsi opetuslapsensa rukoillen.

'Kerran niihin aikoihin Jeesus lähti vuorelle rukoilemaan ja vietti siellä koko yön rukoillen Jumalaa. Päivän tultua hän kutsui opetuslapsensa luokseen ja valitsi heistä kaksitoista, joille hän antoi apostolin nimen.' Luukas 6:12-13

Lisäksi Luukas kolmas luku kertoo kuinka Jeesus asetti olemaan kanssaan lähettääksensä opetuslapset saarnaamaan.

Jeesus tapa tehdä opetuslapseksi oli se että hän vietti heidän kanssaan aikaa.

Sovelluksena:

Tänä päivänä Jeesus kutsuu edelleen seuraamaan itseään.

Hän voi tehdä sen suoraan, kuten olette varmaan kuulleet kuinka Jeesus itse on ilmestynyt monelle muslimille unessa tai näyssä.

Etupäässä Jeesus kuitenkin kutsuu ihmisiä seuraamaan itseään meidän kauttamme.

Vaikka kutsun esittäjinä olemmekin me ihmiset, niin Jeesuksen kutsu ihmiselle on velvoittava.

Jeesus tahtoo vapaaehtoisia seuraajia ja hän myös antaa mahdollisuuden kieltäytyä kutsusta.

Kuitenkin asia on niin, että jos ihminen kieltäytyy kutsusta, hän tekee vastoin Jumalan tahtoa.

Jeesus valitsi opetuslapsensa rukoillen.

Tulisiko meidänkin valita opetuslapsemme rukoillen?

Jeesus vietti opetuslastensa kanssa aikaa.

Tulisiko meidänkin viettää opetuslastemme kanssa aikaa?

Keskusteltavaksi

1. Mitä minulle merkitsee se että Jeesus on kutsunut tai kutsuu minua opetuslapsekseen?
2. Miten Jeesuksen käsky, tehdä opetuslapsia kaikista kansoista, koskee minua?
3. Jos koskee miten toteutan sitä käytännössä?

2. Mitä Jeesus odotti seuraajiltaan?

Usein julistamme, niin kuin itsekin teen, että ihminen pelastuu yksin armosta, uskon kautta. Se on totta, pelastukseemme emme voi lisätä mitään.

Onko Jeesuksella kuitenkin seuraajilleen mitään odotuksia.

Mitä Jeesus itse sanoi seuraamisestaan tai hänen opetuslapsena olemisestaan?

'Sitten Jeesus kutsui luokseen väkijoukon ja opetuslapsensa ja sanoi heille: "Jos joku tahtoo kulkea minun perässäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua. Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun ja evankeliumin tähden, pelastaa sen. Markus 8:34-35

Jeesus puhuu tässä väkijoukolle ja opetuslapsilleen.
Kutsu seurata oli siis muillekin kuin apostoleille.
Kutsu oli myös ns. tavallisille ihmisille.

Jeesus odotti seuraajiltaan seuraavaa.
Jos tahdot seurata minua, kiellä itsesi, ota ristisi.

Mitä on itsensä kieltäminen? Se on itsehillintää, kurinalaisuutta.
Jeesuksen seuraajana se tarkoittaa epä mukavuus alueelle menemistä.
Se tarkoittaa vaikeiden tunteiden kohtaamista.
Jeesuksen tahdon mukaan elämisessä ja seuraamisessa altistamme itsemme esim. pilkalle, vähättelylle, halveksunnalle, jopa väkivallalle.
Itsemme altistaminen näille, on itsensä kieltämistä ja se ei meitä luontaisesti houkuta.

Risti oli juutalaisille häpeän ja kirouksen paikka.

**Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän edestämme - sillä kirjoitettu on: "Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu"
Gal. 3:13**

Roomalaiset ristiinnaulitsivat kuolemaan tuomitut alastomina tien varteen, jossa heitä tämän järkyttävän kidutuksen lisäksi vielä ohikulkijat sylkivät ja pilkkasivat.

Tämä ristin kirous, kidutus ja häpeä ei millään muotoa istunut juutalaiseen ajatteluun Messias kuninkaasta.

Kuitenkin juuri tuolla häpeällisellä, kiduttavalla ja kirotulla tavalla Jeesus Kristus vapautti meidät synnin orjuudesta.

Risti merkitsee, hullutusta, häpeää ja kirotuksi tulemista maailman näkökulmasta. Meille kristityille se on kuitenkin julistaa uutta elämää ja toivoa.

Maailman silmissä Jeesuksen seuraaminen on hullutusta ja hävettävää.

Jeesuksen ristin häpeän ja kirouksen kantaminen kuuluu kuitenkin osaksi opetuslapsen elämää. Se on opetuslapsen ristin kantamista.

Jeesus siis odottaa seuraajiltaan ristin kantamista, joka ei ole luonnolliselle ihmiselle mieluisaa puuhaa eli itsensä kieltämistä.

Samaan hengen vetoon on meidän tulee muistaa, että Jeesus on luvannut olla kanssamme joka päivä maailman loppuun asti.

Meille on lahjoitettu hänessä kaikki mikä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan. Tähän pureudun syvällisemmin ensi kerralla.

Millainen oli sitten Paavalin tie opetuslapsena....

3. Paavalin opetuslapseuden tie

Hän koki voimakkaan pysäytyksen Damaskon tiellä.

Sokeutumisen, kolmen päivän paasto, näön palautumisen.

Jeesus itse kutsui hänet, niin opetuslapsekseen kuin evankeliumin julistajaksi.

Apostoli Paavali kirjoittaa seuraavasti....

16 Sillä siitä, että julistan evankeliumia, ei minulla ole kerskaamista; minun täytyy se tehdä.

Voi minua, ellen evankeliumia julista!

17 Sillä jos vapaasta tahdostani sitä teen, niin minulla on palkka; mutta jos en tee sitä vapaasta tahdostani, niin on huoneenhaltijan toimi kuitenkin minulle uskottu.

1. Kor. 9

Paavalilla oli valittu ase Kristuksen suunnitelmassa viemään evankeliumia etenkin pakanoille.

Hän tiesi ja ymmärsi että evankeliumin julistamisen tehtävät oli hänelle annettu, halusi hän sitä tai ei.

Välillä varmaan oli aikoja että olisi tehnyt mieli vetäytyä pois tuosta tehtävästä ja ristin kantamisesta.

Kun lukee Paavalin ”CV:tä” toisesta korinttilaiskirjeestä, kiiltokuvamaisuus apostolin ja opetuslapsen tehtävästä karisee.

Paavali oli usein vankeudessa, häntä ruoskittiin viidesti 39:llä lyönnillä, kuoleman vaarassa, kerran kivitettynä, kolmesti haaksirikossa, vuorokauden ajelehtinut merellä, Hän jatkaa vielä...

'Olen yhtenään ollut matkoilla, olen ollut vaarassa hukkaa jokiin ja joutua rosvojen käsiin, vaarassa niin maanmiesteni kuin vierasheimoisten joukossa, vaarassa kaupungissa ja autiomaassa, vaarassa merellä, vaarassa valeveljien parissa. Olen raatanut ja nähnyt vaivaa, valvonut paljon, kärsinyt nälkää ja janoa, paastonnut usein, palellut vähissä vaatteissa. Kaikkien näiden hankaluuksien lisäksi minua joka päivä painaa huoli kaikista seurakunnista. Jos joku on heikko, niin minäkin olen heikko. Jos joku lankeaa, se polttaa minua. Jos on pakko kerskailla, kerskun heikkoudestani. '

Toinen kirje korinttilaisille 11:26-30 KR92

Meillä ei ole samankaltainen tehtävä kuin minkä Paavali sai Kristukselta.

Jotain se kuitenkin kertoo opetuslapsen tiestä.

Opetuslapsen elämä ei ole helppoa, mutta ei se sodassa palvelevalla voi helppoa ollakaan.

Olemme keskellä hengellistä sota.

Sotaa käydään ihmisten sielujen iankaikkisuus kohtalosta.

Jeesus on kyllä lyönyt vihollisemme ja me olemme voittajan puolella.

Meidän tehtävämme on kuitenkin haalia väkeä voittajan puolelle.

Ei siis ihme, jos koemme vastustusta omassa sisimmässämme tai ulkopuolelta tulevaa painetta olla kertomatta evankeliumia ja tehdä opetuslapsia.

Tarvitsemme toinen toistamme rohkaistaksemme toisiamme tekemään sen tehtävän, jonka Kristus on meillekin antanut.

Lopuksi otan vielä otan esimerkin Iranin herätyksestä.

3. Lampaat susien keskellä

TV7:n arkistosta löytyy dokumenttielokuva ”Lampaat susien keskellä”, joka kertoo Iranin herätyksestä.

Iranin herätys on nopeasti kasvava opetuslapseus liike.

Se ei omista rakennuksia, eikä sillä ole keskusjohtoa ja sitä johtavat naiset.

Elokuvan johdannossa kristitty iranilainen nainen kertoo mitä tapahtuu, jos heidät saadaan kiinni opetuslapseuttamisesta.

”Meidät raiskataan, hakataan ja lopuksi tapetaan.
Olemme tehneet päätöksen, että tahdomme uhrata kehomme.
Aamuisin ajattelen, että kun lähdän ulos, en välttämättä palaa kotiin.
Mieheni ja minä olemme sopineet, että jos emme enää palaa kotiin, hyväksymme sen, mitä siitä seuraa.”

Tuo antautuneisuus on pysäyttävää.
He ovat todella ahtaalla ja Jeesuksen seuraajana eläminen ei ole helppoa.
Iranissa evankeliumi menee kuitenkin eteenpäin.

Lainaan vielä elokuvan kertojaa...

Vainot tuhosivat Irakin seurakunnan, seurakunnan joka ei koostunut opetuslapsista, vaan pelkistä käännyttäisistä.

Seurakunnassa tapahtui muutos, kun seurakunnan istuttajat huomasivat, että käännyttäiset pakenevat vainoa.
Opetuslapset sen sijaan kuolevat Herran tähden.

Niinpä he eivät käännyttä ihmisiä, vaan opetuslapseuttavat, jotta ihmiset käänntyisivät.

He ottavat ihmiset alusta asti mukaan matkalle Kristuksen tuntemiseen, jolloin Jumala ilmaisee itsensä.

Iranilaiset aloittivat DMM:n suomeksi ”opetuslasten tekemisliikkeen”.
He istuttavat seurakuntia sillä tavoin.

Elokvassa esitetään ajatus siitä että länsimaissa käytämme termiä opetuslapseus hieman väärin.

Länsimaissa opetuslapseuttaminen tarkoittaa uskovan opettamista - kasvamista Kristuksen kaltaisuuteen.

Opetuslapseus ei olekaan vain sitä.
Kun Iranin kristityt kohtaavat ei uskovan, joka ei ole kuullut Jeesuksesta, he alkavat heti opettamaan Jeesuksen käskyjen tottelemista.

Siis tuntee ihminen Jeesusta tai ei, niin häntä aletaan heti opetuslapseuttamaan.

Yksi DMM:n ”opetuslasten tekemisliikkeen” peruspilareista on, että opetuslapseus on kurinalaista.

Yksi perusasia on myös "Kohtaa yksi, opeta yhtä.”

Rukous on kaiken tekemisen perusta.
Rukouksen kautta he löytävät ns. rauhan ihmisen ja oikean paikan.

Kun he ovat rukoillen löytäneet oikean ihmisen, he puhuvat hänelle Jeesuksesta.

Tämä ihminen kertoo keskustelusta tutuilleen.
Useimmat heistä aloittavat omasta perheestään.

Suora lainaus...

” Jos kaksi perheenjäsentä kiinnostuu uskosta, he pitävät sitä uuden seurakunnan alkuna.

Kaikki tämä tapahtuu viikossa.

Ensimmäisellä viikolla aloitamme DMM-prosessin.

Puhumme heidän kanssaan, selvitämme heidän tarpeensa ja kerromme ensimmäisen kertomuksen.

Seurakunta alkaa muodostua alusta asti Pyhän Hengen voimassa ja johdolla.

Tätä prosessia on mielenkiintoista seurata, syntyvän seurakunnan jäsenet eivät edes ymmärrä, mitä heille tapahtuu.

He eivät huomaa, että Jumala on jo alkanut opetuslapseuttaa heitä.”

DMM:n määritelmän mukaan...

Opetuslasten tekijä on ihminen, joka tuo esiin Jeesuksen käskyjä ja opetuksia, tärkeimpänä asiana jokaisessa tilanteessa.

Elokuvan sanoman pohjalta pohdin seuraavaa.

Suomessa elämme hyvin erilaisissa olosuhteissa.

Ajattelen kuitenkin niin että Iranin kristittyjen asenteessa ja tavassa toimia on varmasti meille opittavaa.

Itsellä jää päällimmäiseksi antautuminen Kristuksen asialle opetuslapseuttamiseen ja kurinalaisuus.

Usein toivomme että asioita vain tapahtuu ja ihmiset pelastuvat, jos ovat pelastuakseen, minusta riippumatta.

Jeesus on kuitenkin kutsunut meidät tekemään opetuslapsia.

Miltä iranilaisten kristittyjen tapa tehdä opetuslapsia kuulostaa?

Olisiko siinä meille jotain opittavaa?

Mitä opetuslapseudeksi tekeminen voisi tarkoittaa minun kohdallani?

Kertaus:

1. Opetuslapseudesta

Puhuminen on tärkeää koska se Kristuksen antaman tehtävän ytimessä. Opetuslapseus on Jeesuksen seuraamista, oppimista ja opetusten jakamista.

2. Jeesus teki opetuslapsia

Kutsuen, velvoittaen ja varustaen.

Rukoillen ja aikaansa jakaen.

Odottaen seuraajiltaan itsensä kieltämistä ja ristinsä ottamista.

Paavalin tie oli haastava ja kuitenkin hän teki paljon opetuslapsiksi.

3. Iranin kristittyjen esimerkki puhuttelee ja haastaa

